

Ona Yanarım

– Yusuf Kiyamet · 10 Mart 2010

YANARIM ONA YANARIM

Soruyorsun bana ey nazlı güzel
Ölümden mi korkuyorsun diye

Güzelim hilalim sebebim şundan
Yanarım yanarım şuna yanarım

Sevgiliyle bir gün Karadenizde
Yüzmeden ölürsem ona yanarım

Elele tutupta Ziganalarda
Gezmeden ölürsem ona yanarım

Yaylaların soğuk serinliğinde
Gönlümün süzülen derinliğinde

Yar ile yaylanın çimenliğinde
Yatmadan ölürsem ona yanarım

Dağlardan taşlardan kır ovalardan
İçimi sızlatan o diyarlardan

Teni ferahlatan soğuk sulardan
İçmeden ölürsem ona yanarım

Adsız aşık der ki seni bulmadan
Vatan hasretiyle vedalaşmadan

Şehidi saygı ile selamlamadan
Ölürsem sevdiğim ona yanarım

Dağına taşına yar varmadan
Serin sularından abdest almadan

Bir sabah namazı orda kılmadan
Ölürsem sevdiğim ona yanarım

Aşkın şarabını yudumlamadan
Nefis denen şeye esir olmadan

Engelleri aşıp sana varmadan
Ölürsem sevdiğim ona yanarım

Görde bak içimde tonlarca acı
Dünyayı dolaştım yoktur ilacı

Sizlerle olmamak elbette acı
Varmadan ölürsem ona yanarım

Yar ile tenhada bir bardak çayı
Göz ile işlenen tatlı zinayı

Tatmadan ölürsem ona yanarım
Dostlarımla diz dize mest olmadan

Aşklı hülyalara kök salmadan
Gönül sevdamla tam cem olmadan

Ölürsem sevdiğim ona yanarım
Ona yanarım ben ondan korkarım

YUSUF KIYAMET